Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 4. junija 2015*

„Dostop do dokumentov — Sklep 2004/258/ES — Sporazum o izmenjavi z dne 15. februarja 2012 med Grčijo ter ECB in nacionalnimi centralnimi bankami Eurosistema — Prilogi A in B — Delna zavrnitev dostopa — Javni interes — Monetarna politika Unije in države članice — Notranje finance ECB in nacionalnih centralnih bank Eurosistema — Stabilnost finančnega sistema v Uniji“

V zadevi T-376/13,

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein s sedežem v Kielu (Nemčija), ki ga zastopata O. Hoepner in D. Unrau, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropski centralni banki (ECB), ki jo zastopajo A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc in K. Laurinavičius, zastopniki, skupaj z H.-G. Kamannom in P. Geyem, odvetnika,

tožena stranka,

katere predmet je predlog za razglasitev ničnosti sklepa ECB z dne 22. maja 2013, ki je bil tožeči stranki sporočen z dopisom predsednika in s katerim je bil delno zavrnjen dostop do prilog A in B k „Exchange agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein“ (Sporazum o izmenjavi z dne 15. februarja 2012 med Helensko republiko ter Evropsko centralno banko in v tem sporazumu navedenimi nacionalnimi centralnimi bankami Eurosistema),

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi G. Berardis, predsednik, O. Czúcz (poročevalec) in A. Popescu, sodnika,

sodna tajnica: J. Weychert, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. decembra 2014

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

Dejansko stanje in izpodbijani sklep

1 Evropska centralna banka (ECB) je zaradi napetosti na nekaterih segmentih finančnih trgov, zlasti na trgih državnih obveznic euroobmočja, 10. maja 2010 odločila in javno objavila, da je treba začeti z začasnim programom v zvezi s trgi vrednostnih papirjev, katerega namen je ponovna vzpostavitev ustreznega delovanja transmisijskega mehanizma denarne politike, to je procesa, v okviru katerega se z odločitvami monetarne politike vpliva na gospodarstvo na splošno, posebej pa na raven cen.

2 ECB je sprejela Sklep z dne 14. maja 2010 o vzpostavitvi programa v zvezi s trgi vrednostnih papirjev (ECB/2010/5) (2010/281/EU) (UL L 124, str. 8). Program v zvezi s trgi vrednostnih papirjev (Securities Markets Programme, v nadaljevanju: SMP) je ECB in nacionalnim centralnim bankam (v nadaljevanju: NCB) Eurosistema omogočal neposredne intervencije na trgih javnih in zasebnih dolžniških vrednostnih papirjev v euroobmočju.

3 Upravitelji portfelja Eurosistema so SMP vzpostavili tako, da so opravili intervencije v obliki nakupov državnih obveznic, denominiranih v evrih, na sekundarnih trgih. ECB je v okviru tega SMP kupila grške državne obveznice zlasti med majem 2010 in marcem 2011 ter med avgustom 2011 in februarjem 2012.

4 ECB in NCB Eurosistema so na podlagi Sporazuma o izmenjavi z dne 15. februarja 2012 med Helensko republiko in Evropsko centralno banko in v tem sporazumu navedenimi nacionalnimi centralnimi bankami Eurosistema (v nadaljevanju: Sporazum o izmenjavi) grške državne obveznice, katerih imetnice so bile, zamenjale za nove grške državne obveznice. Zadnjenavedene imajo enake značilnosti glede nominalne vrednosti, nominalne obrestne mere, datumov plačila obresti in datumov odkupa kot prvotne grške državne obveznice.

5 Grške državne obveznice so bile prestrukturirane marca 2012 v okviru pobude o sodelovanju zasebnega sektorja v prestrukturiranju nacionalnega dolga Grčije. To prestrukturiranje ni vplivalo na nove grške državne obveznice, katerih imetnice so bile ECB in NCB in so navedene v točki 4 zgoraj. Tožeča stranka, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, pokojninski sklad za zobozdravnike Schleswig-Holsteina, ki je imetnik grških državnih obveznic, ni privolila v pobudo o sodelovanju zasebnega sektorja in je s tožbo uveljavljala svoje pravice zoper Helensko republiko. Meni, da je vprašanje, koliko grških državnih obveznic so imele ECB in NCB Eurosistema ob prestrukturiranju nacionalnega dolga Grčije v okviru pobude o sodelovanju zasebnega sektorja, posebnega pomena za njeno tožbo.

6 ECB je 6. septembra 2012 odločila končati SMP. Napovedala je, da se bo absorpcija likvidnosti s SMP nadaljevala kot v preteklosti in da vrednostni papirji, povezani s SMP, do zapadlosti ne bodo preneseni. Napovedala je tudi tehnične značilnosti v zvezi z dokončnimi denarnimi transakcijami na sekundarnih trgih državnih obveznic (v nadaljevanju: OMT), pri čemer so bile te transakcije morebitni prihodnji ukrepi monetarne politike.

7 Tožeča stranka je z dopisom z dne 15. marca 2013 ECB zaprosila za dostop do „priloge“ k Sporazumu o izmenjavi.

8 ECB je z dopisom z dne 16. aprila 2013 odgovorila na to prošnjo. Pojasnila je, da Sporazum o izmenjavi med drugim vključuje prilogi A in B, opisala pa je tudi njuno vsebino. Glede priloge A je ECB najprej pojasnila, da je v obliki tabele navedla grške vrednostne papirje, ki jih je v okviru SMP sama odkupila in NCB Eurosistema. Ta tabela naj bi bila sestavljena iz štirih stolpcev, ki so vključevali opis vrednostnih papirjev, njihovo številko, celoten obseg SMP in kraj. ECB je navedla tudi, da je bil celoten znesek grških državnih obveznic, naštetih v prilogi A, 42 732 860 000,00 EUR. ECB je nato navedla, da je bila

priloga B sestavljena iz dveh delov. V delu I naj bi bili določeni finančni pogoji novih grških državnih obveznic, ki so bili prikazani v petih stolpcih, pri čemer so bili v štirih elementi iz priloge A, peti pa se je nanašal na nominalno vrednost v eurih. Nominalna vrednost novih grških državnih obveznic, naštetih v prilogi B, naj bi bila tudi 42 732 860 000,00 EUR. V delu II naj bi bili določeni drugi pogoji novih grških državnih obveznic, kot so osnova za izračun obresti, datumi za plačilo obresti, plačilni agent, kotacija, pogajanja, itd. ECB je poleg tega pojasnila, da imajo nove grške državne obveznice enake značilnosti kot prvotne grške državne obveznice glede nominalne vrednosti, obrestnih mer kuponov, datumov izplačila obresti in datumov vračila in da niso uvrščene na seznam vrednostnih papirjev, ki so predmet prestrukturiranja v okviru pobude o sodelovanju zasebnega sektorja. V preostalem je ECB prošnjo v delu, v katerem je tožeča stranka zaprosila za dostop do podrobnih in razčlenjenih informacij iz prilog A in B, zavrnila.

9 Tožeča stranka je 19. aprila 2013 pri ECB vložila potrdilno prošnjo, v kateri je zaprosila le za dostop do prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi.

10 ECB je z dopisom z dne 22. maja 2013 poslala izvlečka prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi ter potrdila opise navedenih prilog iz svojega dopisa z dne 16. aprila 2013. V preostalem je zavrnila potrdilno prošnjo. V zvezi s tem je navedla, da temelji zavrnitev razkritja podrobnih in razčlenjenih informacij o grških državnih obveznicah, katerih imetnica je sama bila in NCB Eurosistema, na členu 4(1)(a), druga, tretja in sedma alinea, Sklepa Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 o dostopu javnosti do dokumentov ECB (ECB/2004/3) (2004/258/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 5, str. 51), kakor je bil spremenjen s Sklepom Evropske centralne banke z dne 9. maja 2011 o spremembah Sklepa ECB/2004/3 (ECB/2011/6) (2011/342/EU) (UL L 158, str. 37) (v nadaljevanju: Sklep 2004/258, kakor je bil spremenjen). Ta zavrnitev naj bi bila upravičena na podlagi varstva javnega interesa, kar zadeva denarno politiko Evropske unije in države članice, v tem primeru Helenske republike, notranje finance ECB in NCB Eurosistema ter stabilnost finančnega sistema v Uniji.

Postopek pred Splošnim sodiščem in predlogi strank

11 Tožeča stranka je dne 18. julija 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

12 Splošno sodišče (deveti senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da bo izvedlo ustni postopek.

13 Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika tožečo stranko in ECB 28. oktobra 2014 pozvalo, naj odgovorita na njegova pisna vprašanja. Tožeča stranka in ECB sta na ta vprašanja odgovorili v predpisanem roku.

14 Splošno sodišče je v okviru pripravljalnih ukrepov iz člena 65 Poslovnika s Sklepom z dne 3. novembra 2014 ECB pozvalo, naj predloži prilogi A in B k Sporazumu o izmenjavi. ECB je ta pripravljalni ukrep izvedla v predpisanem roku. V skladu s členom 67(3), tretji pododstavek, Poslovnika zadevni prilogi nista bili posredovani tožeči stranki.

15 Stranki sta na obravnavi 10. decembra 2014 podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.

16 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— „mnenje [ECB] z dne 16. aprila 2013, v različici mnenja z dne 22. maja 2013 […], v delu, v katerem ni že bilo ugodeno prošnji za dostop do prilog A in B k [Sporazumu o izmenjavi], razglasi za ničnо“;

— ECB naloži plačilo stroškov.

17 ECB Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— zavrne tožbo;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

1. *Dopustnost tožbe v celoti*

18 ECB, ne da bi uradno vložila ugovor nedopustnosti, prereka dopustnost tožbe. Trdi, da je odvetnik tožeče stranke, preden je vložil prošnji za dostop do prilog k Sporazumu o izmenjavi v njenem imenu, ti že vložil v svojem imenu. Ti prošnji, ki naj bi bili dejansko enaki prošnjam, vloženih v imenu tožeče stranke, sta bili zavrženi. Ker je odvetnik tožeče stranke 15. marca 2013 odstopil od tožbe zoper to zavrženje (zadeva T-70/13), to je istega dne, ko je bila vložena prošnja za dostop v imenu tožeče stranke, naj bi bilo treba ničnostno tožbo zavreči.

19 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da se ECB po prejetju prošenj, ki jih je odvetnik tožeče stranke vložil v njenem imenu, ni sklicevala niti na to, da so nesorazmerne ali zlorabljajoče, niti na pravnomočnost. Nasprotno, v odločbah z dne 16. aprila in 22. maja 2013 je vsebinsko zavrnila prošnji tožeče stranke.

20 Tožeča stranka ima kot naslovnik teh odločb pravico vložiti tožbo zoper ti odločbi. V nasprotju s trditvami ECB namreč niti morebitna nedopustnost prošnje tožeče stranke pri ECB niti odstop druge tožeče stranke v drugi zadevi, ki je bila predložena Splošnemu sodišču, ne more vplivati na pravico tožeče stranke, da vloži tožbo zoper navedeni odločbi.

21 Zato je treba ta očitek nedopustnosti zavrniti.

2. *Predlog za razglasitev ničnosti dopisa ECB z dne 22. maja 2013*

Dopustnost

22 ECB trdi, da prvi tožbeni predlog za razglasitev ničnosti „odločbe ECB z dne 16. aprila 2013, kakor je bil spremenjena z odločbo ECB z dne 22. maja 2013,“ ni dopusten. Tožeča stranka naj ne bi dovolj jasno določila odločbe ECB, za katero predlaga razglasitev ničnosti. Trditve v utemeljitev tega predloga naj bi se nanašale tako na odgovor z dne 16. aprila 2013 kot na odgovor z dne 22. maja 2013.

23 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora v skladu s členom 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za postopek pred Splošnim sodiščem uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, navedenega statuta, in členom 44(1)(c) Poslovnika vsaka tožba vsebovati predmet spora. Ta navedba mora biti dovolj natančna, da lahko tožena stranka pripravi obrambo in Splošno sodišče opravi nadzor (sodba z dne 20. marca 2013, Nexans Francija/Entreprise commune Fusion for Energy, T-415/10, ZOdl., EU:T:2013:141, točka 49).

24 V obravnavani zadevi je treba upoštevati pravni okvir, v katerega je umeščen predlog za razglasitev ničnosti. V skladu s postopkom iz členov 6 in 7 Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, lahko namreč prosilec po zavrnitvi začetne prošnje za dostop do dokumentov vloži potrdilno prošnjo, da bi izvršilni odbor ECB ponovno preučil stališče ECB. Ob upoštevanju teh določb je treba ugotoviti, da je

iz predloga za razglasitev ničnosti „odgovora ECB z dne 16. aprila 2013, kakor je bil spremenjen z odgovorom ECB z dne 22. maja 2013," dovolj jasno razvidno, da tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti ponovne preučitve začetne prošnje, torej dopisa izvršilnega odbora ECB z dne 22. maja 2013. Tožeča stranka je na obravnavi potrdila to razlago svojega predloga za razglasitev ničnosti.

25 Te potrditve tožeče stranke v nasprotju s trditvami ECB ni mogoče šteti za prilagoditev predlogov. Iz tožbe je namreč že dovolj jasno razvidno, da se predlog za razglasitev ničnosti nanaša na odločbo ECB z dne 22. maja 2013.

26 Očitek nedopustnosti, ki se nanaša na predlog za razglasitev ničnosti odločbe ECB z dne 22. maja 2013, je torej treba zavrniti.

Utemeljenost

27 Tožeča stranka v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti navaja tri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se nanaša na ugovor nezakonitosti glede člena 4(1)(a), sedma alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 296, drugi odstavek, PDEU in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Tretji tožbeni razlog se nanaša na utemeljenost preudarkov ECB.

28 Splošno sodišče meni, da je treba preizkusiti drugi in tretji tožbeni razlog pred prvim.

Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

29 Tožeča stranka trdi, da je ECB kršila obveznost obrazložitve iz člena 296, drugi odstavek, PDEU in člena 41(2)(c) Listine o temeljnih pravicah. V utemeljitev tega razloga navaja, da je treba izjeme od pravice dostopa javnosti do dokumentov razlagati in uporabljati ozko. Institucija, ki zavrne dostop do dokumenta, naj bi morala obrazložiti, kako bi ukrep dostopa do tega dokumenta konkretno in dejansko škodil interesu, ki je varovan z izjemo, na katero se sklicuje na podlagi določbe, ki jo uveljavlja. V obravnavani zadevi naj bi bile zahteve, ki izhajajo iz obveznosti obrazložitve, zaradi diskrecijske pravice ECB in omejenega sodnega nadzora njenih odločitev posebej visoke. Tožeča stranka meni, da v dopisu ECB z dne 22. maja 2013 te zahteve niso izpolnjene.

30 ECB te trditve izpodbija.

31 V teh okoliščinah je treba spomniti, da so v skladu s členom 296, drugi odstavek, PDEU pravni akti obrazloženi.

32 Obveznost obrazložitve je bistvena postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, ker se ta nanaša na materialno zakonitost spornega akta. Obrazložitev odločitve mora biti prilagojena naravi zadevnega akta ter jasno in nedvomno odražati preudarke institucije Unije, ki je sprejela pravni akt, tako da lahko zadevne osebe razumejo razloge sprejetega ukrepa, sodišča Unije pa lahko opravijo nadzor (sodba z dne 22. marca 2001, Francija/Komisija, C-17/99, Recueil, EU:C:2001:178, točka 35).

33 Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, lastnosti podanih razlogov in interes za obrazložitev, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, ki jih akt neposredno in posamično zadeva. Ni treba, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker se vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje ustrezne zahteve, ne nanaša le na njegovo besedilo, ampak tudi na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodba z dne 11. septembra 2003, Avstrija/Svet, C-445/00, Recueil, EU:C:2003:445, točka 49).

34 Ob upoštevanju te sodne prakse je treba preizkusiti obrazložitev dopisa ECB z dne 22. maja 2013.

35 ECB v tem dopisu najprej navaja, da bi razkritje podatkov iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi škodilo, prvič, javnemu interesu, kar zadeva finančno, denarno in gospodarsko politiko Unije in države članice, drugič, notranjim financam ECB in NCB Eurosistema, in, tretjič, stabilnosti finančnega sistema v Uniji in državi članici ter da je delna zavrnitev dostopa do teh dokumentov torej upravičena na podlagi člena 4(1)(a), druga, tretja in sedma alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen.

36 ECB je nato podrobneje pojasnila razloge, iz katerih je štela, da bi lahko razkritje teh podatkov škodilo javnemu interesu.

37 Prvič, pojasnila je, da ne razkriva podrobnih in razčlenjenih informacij o intervencijah na trgih, saj bi to lahko škodilo učinkovitosti denarne politike Unije. To stališče naj bi zlasti veljalo za nakupe vrednostnih papirjev v okviru SMP, pri katerem gre za intervencijske posle. Z razkritjem natančne sestave portfelja SMP glede grških državnih obveznic naj bi bile razkrite informacije o strategiji in taktiki, ki se ju uresničuje z intervencijskimi posli, kar bi škodilo učinkovitosti morebitnih prihodnjih intervencijskih poslov ECB in nazadnje tudi učinkovitosti denarne politike. V tem kontekstu je ECB pojasnila, da se v okviru SMP s pridobitvijo grških državnih obveznic z njene strani in strani NCB Eurosistema ni uresničeval naložbeni cilj, temveč javni cilj, to je odpraviti nepravilno delovanje upoštevnih segmentov trgov vrednostnih papirjev, da bi se ponovno vzpostavil ustrezen transmisijski mehanizem denarne politike, saj gre za bistveni del finančne stabilnosti in temeljni pogoj za učinkovitost denarne politike. Brez učinkovitega transmisijskega mehanizma denarne politike v celotnem euroobmočju naj bi bila ogrožena finančna stabilnost kakor tudi ohranitev enotnega monetarnega območja.

38 Drugič, ECB je opozorila tožečo stranko na to, da ni običajno, da bi akterji na finančnem trgu razkrivali natančne sestave svojega portfelja finančnih instrumentov, saj bi bilo to neugodno za njihove finančne interese. Glede na načelo, ki je splošno priznano, naj bi se s popolno transparentnostjo glede nekaterih zahtev škodilo položaju imetnika na trgu pri prihodnjih transakcijah, saj bi bilo s tem tretjim osebam omogočeno, da na podlagi strategije iz portfelja, ki se je uresničevala v preteklosti, predvidijo imetnikove prihodnje potrebe in preference na področju naložb. Ker naj bi bile NCB Eurosistema javni vlagatelji, je treba varovati javni interes, kar zadeva notranje finance ECB in NCB Eurosistema, in razkritje nekaterih podrobnih informacij o transakcijah in zneskih iz njihovih bilanc mora biti omejeno.

39 Ta obrazložitev izpolnjuje zahteve obveznosti obrazložitve.

40 Preudarki ECB, razloženi v točkah od 35 do 38 zgoraj, so namreč tožeči stranki omogočili, da je izvedela za pravno podlago, na kateri je temeljila zavrnitev prošnje za dostop do prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi, to je člen 4(1)(a), druga, tretja in sedma alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, ter za razloge, iz katerih je ECB presodila, da bi razkritje vsebine navedenih prilog škodilo denarni politiki Unije in držav članic, notranjim financam ECB in NCB Eurosistema ter stabilnosti finančnega sistema. Ti preudarki Splošnemu sodišču tudi omogočajo, da opravi nadzor utemeljenosti preudarkov ECB.

41 Nobena od trditev tožeče stranke ne more vplivati na to ugotovitev.

42 Na prvem mestu, tožeča stranka navaja, da ker dejavnost ECB služi javnemu cilju, se ta ne more sklicevati le na nepravilno delovanje upoštevnih segmentov trga in javni cilj njenih intervencij, da bi upravičila zavrnitev dostopa do prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi.

43 Ta očitek je treba zavrniti.

44 Kot je namreč razvidno iz točk od 35 do 38 zgoraj se ECB v dopisu z dne 22. maja 2013 ni sklicevala le na javne cilje, ki jih uresničuje s svojimi intervencijami, temveč je navedla tudi konkretne razloge, iz katerih bi lahko razkritje informacij iz prilog A in B vplivalo na učinkovitost morebitnih prihodnjih intervencijskih ukrepov ter njene notranje finance in notranje finance NCB Eurosistema.

45 Na drugem mestu, tožeča stranka trdi, da ECB ni zadostno navedla razlogov, iz katerih bi lahko informacije iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi ogrozile učinkovitost prihodnjih intervencijskih ukrepov, saj je SMP že potekel in ni zahtevala informacij, ki se neposredno nanašajo na SMP, temveč le informacije iz Sporazuma o izmenjavi.

46 Ta očitek je treba zavrniti.

47 Kot je namreč razvidno iz točk od 35 do 38 zgoraj je ECB v odločbi z dne 22. maja 2013 navedla, da bi bili akterji na trgu z informacijami iz prilog A in B spodbujeni ne le, da analizirajo taktiko in strategijo intervencij, opravljenih v okviru SMP, temveč tudi, da bi predvideli taktiko in strategijo morebitnih prihodnjih intervencij, kar bi lahko vplivalo na njihovo učinkovitost.

48 Na tretjem mestu, tožeča stranka navaja, da sklicevanje ECB na „nepravilno delovanje upoštevnih segmentov trga“ in na „transmisijski mehanizem“ na področju denarne politike, ki ga je uporabila v okviru svoje obrazložitve, ni dovolj jasno.

49 Ta očitek je treba zavrniti.

50 V nasprotju s trditvami tožeče stranke ECB namreč ni bila zavezana bolje razložiti izraza „nepravilno delovanje upoštevnih segmentov trga“ in „transmisijski mehanizem“, ki ju je uporabila v dopisu z dne 22. maja 2013. Najprej glede izraza „nepravilno delovanje upoštevnih segmentov trga“ je treba navesti, da je bilo javno znano, da je Unija od začetka leta 2010 soočena z dolžniško krizo in da so se na nekaterih trgih državnega dolga euroobmočja pojavile napetosti, med drugim zaradi naraščajočih skrbi na trgu o vzdržnosti javnih financ glede na zelo visoke proračunske primanjkljaje, zlasti v Grčiji. Znano je bilo tudi, da so se te napetosti razširile na druge segmente finančnih trgov in da je ECB začela s SMP, da bi izboljšala učinkovitost transmisijskega mehanizma denarne politike. Nato glede izraza „transmisijski mehanizem“, ki ga je uporabila ECB, zadostuje ugotovitev, da je treba glede tožeče stranke, ki je pridobila grške državne obveznice kot institucionalni vlagatelj, šteti, da pozna pomen tega izraza oziroma da ga je zmožna zlahka poiskati, na primer tako, da obišče spletno stran ECB.

51 Na četrtem mestu, tožeča stranka navaja, da v odločbi z dne 22. maja 2013 ni nikakršnega dejstva in da se je ECB oprla le na špekulacijo glede vpliva na učinkovitost morebitnih prihodnjih intervencijskih poslov. V obravnavani zadevi pa naj bi bile zahteve, ki izhajajo iz obveznosti obrazložitve, stroge, saj ima ECB široko diskrecijsko pravico za ugotovitev, ali bi lahko razkritje zadevnih dokumentov škodilo javnemu interesu.

52 V delu, v katerem se ta očitek nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve kot bistvene postopkovne zahteve, ga je treba zavrniti.

53 Res je, da ima ECB sicer široko diskrecijsko pravico pri vprašanju, ali bi se lahko z razkritjem informacij iz prilog A in B škodilo javnemu interesu, kar zadeva finančno, denarno ali gospodarsko politiko Unije ali države članice, notranje finance ECB ali NCB Eurosistema in stabilnost finančnega sistema v Uniji ali državi članici, in zato mora nadzor nad zakonitostjo, ki ga izvede sodišče Unije v zvezi s tem, obsegati samo preverjanje, ali so bili upoštevani postopkovna pravila in obveznost obrazložitve, ali je bilo dejansko stanje pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji ter zlorabo pooblastil (sodba z dne 29. novembra 2012, Thesing in Bloomberg Finance/ECB, T-590/10, EU:T:2012:635, točka 43).

54 Spomniti je tudi treba, da je zaradi omejenega nadzora sodišča Unije to, da ECB spoštuje obveznost zadostne obrazložitve svojih odločitev, še toliko bolj temeljnega pomena. Le tako lahko namreč sodišče Unije preveri, ali so bili podani dejanski in pravni elementi, od katerih je odvisno izvrševanje diskrecijske pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, EU:C:1991:438, točka 14).

55 Vendar v obravnavani zadevi v nasprotju s trditvami tožeče stranke obveznost obrazložitve nikakor ni nasprotovala temu, da se je ECB oprla na preudarke, s katerimi je bilo upoštevano, kako bi zaradi razkritja informacij v prilogah A in B k Sporazumu o izmenjavi akterji na trgu hipotetično ravnali, in na učinke, ki bi jih tako ravnanje lahko imelo za prihodnje intervencije. Na eni strani je to razlogovanje namreč dovolj konkretno, da tožeči stranki omogoči izpodbijanje utemeljenosti le-tega in Splošnemu sodišču, da opravi nadzor. Na drugi strani je v obravnavani zadevi splošnost obrazložitve ECB upravičena s skrbjo, da se ne razkrijejo informacije, ki so varovane z izjemo, na katero se sklicuje.

56 Na petem mestu, tožeča stranka trdi, da razlog, da bi lahko bili strategija in taktika, ki se ju uresničuje z intervencijami, razkriti, ni upošteven in da je ECB napačno trdila, da ima potrebe in preference na področju naložb.

57 Tudi ta očitka je treba zavrniti.

58 Nanašata se namreč na utemeljenost obrazložitve in z njima torej ni mogoče dokazati kršitve obveznosti obrazložitve kot bistvene postopkovne zahteve.

59 Zato je treba ta tožbeni razlog v delu, ki temelji na kršitvi člena 296, drugega odstavka, PDEU, zavrniti.

60 Poleg tega v delu, v katerem ta tožbeni razlog temelji na kršitvi člena 41(2)(c) Listine o temeljnih pravicah, v skladu s katerim pravica do dobrega upravljanja vključuje zlasti obveznost uprave, da svoje odločitve obrazloži, zadostuje ugotovitev, da mu zaradi predhodnih preudarkov tudi ni mogoče ugoditi, ne da bi bilo treba odločiti o vprašanju, ali v obravnavani zadevi ta določba velja za ECB.

61 Torej je treba drugi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: utemeljenost preudarkov ECB

62 Tožeča stranka navaja, da so preudarki ECB, na katere je oprla zavrnitev prošnje za dostop do prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi, napačni. Če bi bilo treba trditve ECB šteti za zadostne za zavrnitev dostopa do navedenih prilog, bi to pomenilo omejitev pravice do informacij, določene v členu 15(3) PDEU in členu 42 Listine o temeljnih pravicah, ki bi bila nesorazmerna in bi odvzela tej pravici njeno vsebino.

63 ECB te trditve izpodbija.

64 V zvezi s tem je uvodoma treba navesti, da bi bilo mogoče nekatere trditve, ki jih tožeča stranka navaja v okviru tega tožbenega razloga, razumeti tako, da uveljavlja ugovor nezakonitosti, s katerim skuša izpodbiti skladnost člena 4(1)(a), druga in tretja alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, s členom 15(3) PDEU in členom 42 Listine o temeljnih pravicah.

65 Vendar je tožeča stranka v odgovoru z dne 10. novembra 2014 na vprašanja Splošnega sodišča (glej točko 13 zgoraj) pojasnila, da če bi Splošno sodišče menilo, da so v obravnavani zadevi izpolnjeni pogoji za izjemi iz člena 4(1)(a), druga in tretja alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, ne vztraja pri ugovoru nezakonitosti glede člena 4(1)(a), druga in tretja alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen.

66 Preizkusiti je torej treba, ali se s trditvami tožeče stranke kaže na napako, ki vpliva na utemeljenost stališča ECB, da je delna zavrnitev prošnje za dostop do prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi upravičena na podlagi člena 4(1)(a), druga in tretja alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen.

67 Kot je razvidno iz točk od 35 do 38 zgoraj je ECB v utemeljitev tega stališča v bistvu navedla, da bi lahko bili akterji na trgu z razkritjem podrobnih in razčlenjenih podatkov o državnih obveznicah, ki so jih pridobile ECB in NCB Eurosistema v okviru SMP, spodbujeni, da bi sklepali o strategiji, taktiki in metodi, ki se uresničujejo v okviru tega programa, in da bi napovedovali strategijo, taktiko ali metodo, ki bi se jih lahko uresničevalo v okviru prihodnjih intervencij. S tem bi se lahko škodilo učinkovitosti navedenih intervencij in nazadnje tudi denarni politiki Unije ter notranjim financam ECB in NCB Eurosistema.

68 Tožeča stranka meni, da so ti preudarki napačni. V utemeljitev tega tožbenega razloga ne podaja samostojnih trditev, temveč se sklicuje le na trditve, ki jih je podala v okviru drugega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve. Torej je treba preizkusiti trditve, ki jih je tožeča stranka podala v okviru drugega tožbenega razloga, v delu, v katerem se ne nanašajo, vsaj ne izključno, na kršitev obveznosti obrazložitve kot bistvene postopkovne zahteve, temveč tudi na utemeljenost preudarkov ECB.

– Očitki: med drugim hipotetičnost preudarkov ECB

69 Tožeča stranka navaja, da preudarki ECB temeljijo le na špekulacijah in nikakor ne na dejstvih. S takimi preudarki naj ne bi bilo mogoče upravičiti zavrnitve dostopa do dokumentov na podlagi člena 4(1)(a), druga in tretja alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen. V tem kontekstu navaja tudi, da se njena prošnja ni nanašala na intervencijske ukrepe, temveč le na Sporazum o izmenjavi, in da je ob vložitvi prošnje SMP vsekakor že potekel.

70 V zvezi s tem je uvodoma treba navesti, da je namen Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, dovoliti širši dostop do dokumentov – kot je razvidno iz uvodnih izjav 2 in 3 – od tistega, ki je obstajal v okviru ureditve iz Sklepa z dne 3. novembra 1998 o dostopu javnosti do dokumentov in arhivov Evropske centralne banke (ECB/1998/12) (1999/284/ES) (UL L 110, str. 30), hkrati pa varovati neodvisnost ECB in NCB Eurosistema ter zaupnost nekaterih zadev, v povezavi z izvajanjem nalog ECB.

71 Člen 2(1) Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, daje zato vsakemu državljanu Unije in vsaki fizični ali pravni osebi s prebivališčem ali sedežem v kateri od držav članic pravico dostopa do dokumentov ECB ob upoštevanju pogojev in omejitev, določenih s tem sklepom.

72 Za to pravico veljajo nekatere omejitve, ki temeljijo na razlogih javnega ali zasebnega interesa. Natančneje, v členu 4(1)(a), druga in tretja alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, sta navedeni izjemi od dostopa do nekega dokumenta, če bi njegovo razkritje škodilo varstvu javnega interesa, kar zadeva finančno, denarno ali gospodarsko politiko Unije ali države članice ali notranje finance ECB ali NCB Eurosistema.

73 Ob upoštevanju dejstva, da se z izjemami od pravice do dostopa, navedenimi v členu 4 Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, odstopa od pravice do dostopa do dokumentov iz člena 2(1) tega sklepa, jih je treba razlagati in uporabljati ozko. Torej če se ECB na podlagi člena 4(1) navedenega sklepa odloči zavrniti dostop do nekega dokumenta, katerega razkritje se je od nje zaprosilo, mora načeloma utemeljiti razlog, iz katerega bi dostop do tega dokumenta lahko konkretno in dejansko škodoval interesu, ki je varovan z eno od izjem iz tega člena, na katero se ECB sklicuje (glej zgoraj v točki 53 navedeno sodbo Thesing in Bloomberg Finance/ECB, EU:T:2012:635, točki 41 in 42).

74 Glede na ta načela je treba presoditi, ali so preudarki ECB zadostni za utemeljitev delne zavrnitve prošnje za dostop do prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi.

75 Prvič, v delu, v katerem tožeča stranka ECB očita, da se je oprla na hipoteze, je treba navesti, da je ECB na podlagi pravil iz člena 4 Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, zavezana primerjati med obstoječim položajem, v katerem dostop do dokumentov (še) ni odobren, in hipotetičnim položajem, v katerem bi bil dostop odobren. Zato zgolj z dejstvom, da je ECB v svoji odločbi o delni zavrnitvi dostopa upoštevala hipotetični položaj, v katerem bi odobrila dostop do prilog A in B, ni mogoče izpodbiti utemeljenost njenega razlogovanja.

76 Drugič, preizkusiti je treba, ali so trditve tožeče stranke take, da bi bilo z njimi dokazano, da ECB v odločbi z dne 22. maja 2013 ni dovolj konkretno navedla nevarnosti posega v varovani interes ali da je v njenih preudarkih v zvezi s tem očitna napaka pri presoji.

77 V teh okoliščinah je treba najprej navesti, da tožeča stranka ni predložila nobene trditve, s katero bi bilo mogoče izpodbiti utemeljenost preudarkov ECB, da bi razkritje podatkov iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi pomenilo razkritje natančne sestave portfelja SMP in bi torej akterjem na trgu omogočilo, da bi izvedeli med drugim za nominalne vrednosti, obrestne mere kuponov, datume izplačila obresti in datume vračila državnih obveznic, pridobljenih v okviru SMP. V zvezi s tem namreč tožeča stranka navaja le, da ni zaprosila za dostop do dokumentov, ki so neposredno vključeni v intervencijo ECB. Kot navaja ECB, pa je na podlagi informacij iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi mogoče določiti, katere grške državne obveznice so ECB in NCB Eurosistema pridobile v okviru SMP.

78 Nato, v nasprotju s trditvami tožeče stranke dejstvo, da je SMP že potekel, ne povzroči, da so ti preudarki očitno napačni ali neupoštevni. Glede na razlogovanje ECB bi lahko bili namreč akterji na trgu z razkritjem podatkov iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi spodbujeni, da bi napovedovali strategijo, taktiko in metodo, ki bi jih lahko v okviru prihodnjih intervencij sprejele ECB in NCB Eurosistema. Kot je Splošno sodišče že razsodilo, je običajno, da akterji na trgu uporabijo informacije, ki so jih razkrile centralne banke, saj njihove analize in odločitve pomenijo posebej pomemben in zanesljiv vir pri oceni trenutnega in prihodnjega razvoja finančnega trga (glej zgoraj v točki 53 navedeno sodbo Thesing in Bloomberg Finance/ECB, EU:T:2012:635, točke 52, 57 in 63).

79 Poleg tega tožeča stranka izpodbija preudarek ECB, da bi se lahko vplivalo na učinkovitost prihodnjih intervencij in na njene notranje finance in notranje finance NCB Eurosistema, če bi nekateri akterji na trgu delovali po napovedih, izoblikovanih na podlagi podatkov iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi.

80 Glede tega dela obrazložitve dopisa z dne 22. maja 2013 je ECB pojasnila, da bi lahko razkritje informacij o metodi, uporabljeni v okviru SMP, škodilo intervencijskim ukrepom, ki imajo enak ali podoben cilj kot je cilj, ki se uresničuje s SMP. Namen takih programov je namreč spodbuditi akterje na trgu k naložbam v eno od kategorij državnih obveznic, če je treba celo preden jih kupijo ECB in NCB Eurosistema, da bi nastala korist pri razvoju cen, ki je sprožen s temi nakupi. Mogoče je, da bi obstajal pozitiven učinek na vse obveznice iz ciljne kategorije. Ker akterji na trgu ne bi vedeli za preferenčne obveznice ECB in NCB Eurosistema, bi bili spodbujeni, da bi v vsej ciljni kategoriji obširno vlagali. Če pa bi akterji na trgu imeli dostop do podrobnih in razčlenjenih podatkov iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi, bi lahko obstajal vpliv na učinkovitost intervencijskih ukrepov, nazadnje tudi denarne politike, ter na učinkovitost notranjih financ ECB in NCB Eurosistema. V tem primeru bi lahko bili akterji na trgu spodbujeni k napovedim, da bi v ciljni kategoriji natančneje določili vrste državnih obveznic, ki bi jih lahko kupile ECB in NCB Eurosistema, in k osredotočenju svojih nakupov na te vrste obveznic. Prvič, to bi lahko pomenilo povišanje cen vseh vrst obveznic, ki so jih akterji na trgu določili, da bi jih lahko ECB in NCB Eurosistema pridobile. Če bi te obveznice dejansko ustrezale preferencam ECB in NCB Eurosistema, bi lahko te vrste obveznic te banke bodisi kupile po višjih cenah bodisi bi kupile druge obveznice, ki manj ustrezajo njihovim preferencam. Drugič, ECB in NCB

Eurosistema bi lahko kupile druge vrste obveznic v ciljni kategoriji, da bi akterje na trgu spodbudile k naložbam v vse obveznice iz navedene kategorije, ne pa da bi se osredotočili na določene vrste obveznic.

81 Tožeča stranka v zvezi s tem na prvem mestu navaja, da ti preudarki ECB temeljijo na hipotezi, ki ni verjetna. ECB naj bi sicer v sporočilu za medije z dne 6. septembra 2012 napovedala tehnične značilnosti o nakupu državnih obveznic v okviru programa o OMT (v nadaljevanju: program OMT) (glej točko 6 zgoraj). Vendar naj bi bilo mogoče predvideti, da ECB in NCB Eurosistema v okviru navedenega programa ne bodo kupile državnih obveznic.

82 Tožeča stranka v tem kontekstu navaja, prvič, da je iz odločitve ministrov euroobmočja, sprejete konec leta 2014, razvidno, da gre pri ukrepu, sprejetemu v okviru denarne politike o Helenski republiki, za odprtje kreditne linije. Nakup grških državnih obveznic naj torej ne bi bil več predviden.

83 Ta očitek je treba zavrniti.

84 V zvezi s tem zadostuje spomniti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru ničnostne tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU, zakonitost akta Unije presojati glede na dejanske in pravne elemente, ki so obstajali na dan, ko je bil akt sprejet (sodba z dne 7. februarja 1979, Francija/Komisija, 15/76 in 16/76, Recueil, EU:C:1979:29, točka 7). Okoliščine, na katere se sklicuje tožeča stranka, pa so nastale po odločbi ECB z dne 22. maja 2013 in z njimi torej ni mogoče izpodbiti njene zakonitosti.

85 Tožeča stranka navaja, drugič, da se glede na sporočilo za medije ECB z dne 6. septembra 2012 z nakupom državnih obveznic v okviru programa OMT predpostavlja, da država s svojimi obveznicami, katerih nakup je predviden, sklene pogajanja z Evropskim mehanizmom za stabilnost (v nadaljevanju: EMS) o programu konsolidacije. V obravnavanem primeru pogajanj o takem programu naj ne bi bilo mogoče izključiti. Odločitve EMS naj bi bilo namreč mogoče sprejeti le s soglasjem, zaradi dvomov Bundesverfassungsgericht (nemško ustavno sodišče), ki so razvidni iz njegovega predloga za sprejetje predhodne odločbe z dne 14. januarja 2014 v združenih zadevah od 2 BvR 2728/13 do 2 BvR 2731/13 in 2 BvR 13/13 (zadeva C-62/14, Gauweiler in drugi, ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem), in dvomov Bundesbank (nemške centralne banke) o zakonitosti programa OMT pa naj bi predstavnik nemške vlade napovedal, da tak program konsolidacije ne bo odobren.

86 Ta očitek je treba zavrniti.

87 V teh okoliščinah je treba navesti, da tožeča stranka predvideva le pridobitev državnih obveznic v okviru programa OMT, kot je opisan v sporočilu za medije ECB z dne 6. septembra 2012. V preudarkih ECB, navedenih v točki 80 zgoraj, pa ne gre le za pridobitev državnih obveznic v okviru programa OMT, temveč za vse intervencijske ukrepe, ki imajo enak ali podoben cilj kot je cilj, ki se uresničuje s SMP. V tem kontekstu je treba spomniti, da ima ECB široko diskrecijsko pravico pri izbiri in določitvi ukrepov, ki jih sprejme v okviru uresničevanja svojih nalog. Torej je imela ECB ob preizkusu, ali bi bilo mogoče z dostopom do prilog A in B vplivati na denarno politiko Unije, notranje finance ECB in NCB Eurosistema, pravico upoštevati vse ukrepe, ki bi jih lahko sprejela v prihodnosti, in ni bila zavezana upoštevati le ukrepov, glede katerih je v svojem sporočilu za medije z dne 6. septembra 2012 o OMT napovedala pogoj, da bo pridobitev državnih obveznic v okviru tega programa odvisna od tega, ali je zadevna država članica z EMS sklenila pogajanja o programu konsolidacije.

88 Vsekakor trditve tožeče stranke niso take, da bi bilo z njimi dokazano, da je bilo očitno, ko je ECB sprejela odločbo z dne 22. maja 2013, da pogojev, navedenih v sporočilu za medije, ne bo mogoče izpolniti.

89 Najprej, glede trditve, ki se nanaša na predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverfassungsgericht v zadevi C-62/14, zadostuje ugotovitev, da iz njega ni razvidno, da je vsakršna pridobitev ECB ali NCB Eurosistema državnih obveznic v okviru programa OMT v nasprotju s primarnim pravom Unije. Nasprotno, zlasti iz točk 99 in 100 tega predloga za sprejetje predhodne odločbe tega sodišča je razvidno, da ni izključeno, da bi lahko bil program OMT, če se ga razlaga ozko, v skladu s pravom Unije.

90 Nato, glede trditve, ki se nanaša na nasprotovanje odobritvi novega programa konsolidacije, ki ga je napovedal predstavnik nemške vlade, zadostuje poudariti, da je iz sporočila ECB z dne 6. septembra 2012 razvidno, da se je program OMT uporabljal za države, ki so že sodelovale v programu konsolidacije. Tudi če se domneva, da za državo članico, ki še ne sodeluje v programu konsolidacije, ni mogoče skleniti pogajanj o takem programu, to torej ne bi izključilo pridobitve obveznic držav, ki že sodelujejo v takem programu.

91 Zato nobena trditev tožeče stranke ni taka, da bi bilo z njo dokazano, da je bilo mogoče 22. maja 2013, torej ko je ECB delno zavrnila sporno prošnjo za dostop, izključiti, da bodo ECB ali NCB Eurosistema kupile državne obveznice v okviru programa OMT.

92 Ugotoviti je torej treba, da s trditvami tožeče stranke ni mogoče dokazati, da preudarki ECB, navedeni v točkah 37 in 38 zgoraj, da bi razkritje podatkov iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi lahko škodilo učinkovitosti prihodnjih intervencij, ki imajo enak ali podoben cilj kot je cilj, ki se je uresničeval s SMP, temeljijo na hipotezi, ki ni dovolj verjetna, ali da je bila z njimi storjena očitna napaka pri presoji.

93 Na drugem mestu tožeča stranka navaja, da se stališče ECB, da bi razkritje podatkov iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi škodilo učinkovitosti prihodnjih intervencijskih ukrepov, ne more nanašati na ukrepe, katerih cilji so drugačni od ciljev, ki se jih uresničuje s SMP. Tudi če bi namreč taki ukrepi vključevali pridobitev državnih obveznic, naj ne bi moglo priti do pridobitev, ki so primerljive s tistimi, opravljenimi v okviru SMP, saj se z intervencijskimi ukrepi uresničuje druge cilje.

94 Ta očitek je treba zavrniti.

95 Prvič, ta očitek je brezpredmeten. Namreč že preudarki ECB o intervencijskih ukrepih, ki imajo enak ali podoben cilj kot SMP, in so preučeni v točkah od 80 do 92 zgoraj, zadostujejo za utemeljitev delne zavrnitve prošnje za dostop do prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi.

96 Drugič in v vsakem primeru, če je v intervencijo zajeta pridobitev državnih obveznic s strani ECB in NCB Eurosistema, obstaja verjetnost, kot pravilno navaja ECB, da se bodo akterji na trgu oprli na informacije o takih pridobitvah iz preteklosti, da bi določili, pravilno ali nepravilno, preference ECB in NCB Eurosistema glede nekaterih vrst državnih obveznic, za katere menijo, da te preference veljajo, neodvisno od cilja, ki se uresničuje s pridobitvijo državnih obveznic.

97 V takem primeru bi lahko razkritje informacij iz prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi zaradi preudarkov, navedenih v točki 80 zgoraj, vplivalo na učinkovitost intervencijskih ukrepov ECB in na njene notranje finance ali notranje finance NCB Eurosistema.

98 Skleniti je torej treba, da z nobeno trditvijo tožeče stranke ni mogoče dokazati, da temeljijo preudarki ECB iz dopisa z dne 22. maja 2013, da bi lahko razkritje prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi škodilo učinkovitosti prihodnjih intervencijskih ukrepov in, nazadnje tudi denarne politike, ter notranjim financam ECB in NCB Eurosistema, na popolnoma hipotetičnih okoliščinah ali da je z njimi storjena očitna napaka pri presoji.

– Očitek: javni cilj, ki se uresničuje z intervencijami

99 Tožeča stranka navaja, da preudarki ECB temeljijo na strategiji ECB iz portfelja in da so preference ECB na področju naložb napačne. Z intervencijami ECB naj bi se uresničevalo javni cilj in ECB naj torej ne bi imela strategije v portfelju ali preferenc na področju naložb.

100 Tudi ta očitek je treba zavrniti.

101 V zvezi s tem zadostuje poudariti, da če je v intervencijo vključen nakup državnih obveznic, dejstvo, da se z njo uresničuje javni cilj, ne preprečuje, da bi ECB ali NCB Eurosistema lahko imele preference do nekaterih vrst državnih obveznic.

102 Skleniti je torej treba, da z nobenim očitkom tožeče stranke ni mogoče izpodbiti utemeljenosti preudarkov ECB, da je zavrnitev dostopa do prilog A in B k Sporazumu o izmenjavi upravičena na podlagi člena 4(1)(a), druga in tretja alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen.

103 Ob upoštevanju pojasnila tožeče stranke, navedenega v točki 65 zgoraj, ni treba preizkusiti morebitnega ugovora nezakonitosti glede člena 4(1)(a), druga in tretja alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen.

104 Ta tožbeni razlog je torej treba zavrniti, ne da bi bilo treba preizkusiti očitke glede člena 4(1)(a), sedma alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, in ki določa, da je dostop do nekega dokumenta oziroma njegovo razkritje zavrnjeno, če bi škodilo varstvu javnega interesa, kar zadeva stabilnost finančnega sistema v Uniji ali državi članici. Te očitke je namreč treba zavrniti kot brezpredmetne. Glede na sistematiko člena 4 Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, je zavrnitev prošnje za dostop upravičena, če so pogoji, zahtevani z eno od izjem, določenih v tem členu, izpolnjeni. V obravnavanem primeru lahko ta zavrnitev temelji na členu 4(1)(a), druga in tretja alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen. Zato tudi če bi bili očitki glede člena 4(1)(a), sedma alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, utemeljeni, ne bi bilo mogoče izpodbiti upravičenosti zavrnitve prošnje za dostop.

Prvi tožbeni razlog: nezakonitost pravne podlage dopisa z dne 22. maja 2013

105 V okviru tega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da člen 4(1)(a), sedma alinea, Sklepa 2004/258, kakor je bil spremenjen, ni v skladu s členom 15(3) PDEU niti s členom 42 Listine o temeljnih pravicah. Najprej, izjema, določena v tem členu, naj ne bi bila več zajeta z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331). Nato, v uvodnih izjavah Sklepa 2011/342 naj se ne bi sklicevalo na to razširitev razlogov za zavrnitev. Odločba ECB z dne 22. maja 2013 naj zato ne bi mogla temeljiti na tem sklepu.

106 ECB prereka ti trditvi.

107 Ta tožbeni razlog je treba zavrniti kot brezpredmeten zaradi preudarkov, navedenih v točki 104 zgoraj.

108 Ker je treba zavrniti vse tožbene razloge, ki se jih uveljavlja, je treba zavrniti predlog za razglasitev ničnosti odločbe ECB z dne 22. maja 2013.

3. *Dopis ECB z dne 16. aprila 2013*

109 Kot je bilo pojasnjeno v točki 24 zgoraj, je treba predlog za razglasitev ničnosti razlagati tako, da se nanaša le na odločbo ECB z dne 22. maja 2013.

110 Tudi če bi tožeča stranka predlagala razglasitev ničnosti dopisa ECB z dne 16. aprila 2013, bi bilo treba ta predlog vsekakor zavrniti, ker je treba zavrniti vse tožbene predloge, navedene v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti dopisa ECB z dne 22. maja 2013, in ker tožeča stranka ni predložila drugih razlogov v utemeljitev morebitnega predloga za razglasitev ničnosti odločbe ECB z dne 16. aprila 2013.

111 Zato ni treba odločiti o očitku nedopustnosti, ki ga je navedla ECB, da morebitni predlog za razglasitev ničnosti dopisa ECB z dne 16. maja 2013 ni dovolj jasen.

112 Glede na vse zgoraj navedeno je treba tožbo torej v celoti zavrniti.

Stroški

113 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka s predlogi ni uspela, ji je treba naložiti plačilo stroškov ECB v skladu z njenimi predlogi.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein se naloži plačilo stroškov.

Berardis Czúcz Popescu

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 4. junija 2015.

Podpisi